

پیش از پاسخ دادن به این مسئله به نکات زیر دقت نمایید.

- این مسئله شامل دو بخش است که ورودی‌های آنها مشابه است اما بخش دوم صرفاً یک محاسبه اضافه دارد. توصیه می‌شود ابتدا حل بخش اول را به طور کامل انجام دهید و در صورتی که زمان داشتید به حل بخش دوم اقدام نمایید. در نهایت شما یک برنامه را به عنوان پاسخ ارسال خواهید کرد، که می‌تواند فقط خروجی بخش اول را تولید کند یا خروجی بخش دوم را نیز داشته باشد.
- به منظور سهولت تصحیح، برنامه‌تان را فقط در یک فایل بنویسید که نام فایل شماره دانشجویی شما و پسوند آن cpp است. این فایل را تا پیش از زمان مقرر در صفحه سی‌ای‌سی‌ام درس در محل مشخص شده با عنوان Final Exam – Part 2 [Upload Here] آپلود نمایید.
- معیارهای ارزیابی برنامه شما پس از شرح صورت مسئله ذکر شده است.

بخش اول

هدف این مسئله نوشتن یک مفسر (interpreter) برای زبان برنامه‌نویسی ساده (زبرساده) است. مثال زیر یک نمونه کوچک از یک برنامه زبرساده را نشان می‌دهد:

۱	? m
۲	? n
۳	diff = m - n
۴	num = n + diff
۵	! num
۶	u = diff + num * n + 1
۷	! u / 2

هر برنامه زبرساده از دنباله‌ای از دستورات تشکیل شده که به طور متوالی اجرا می‌شود. دستورات سه نوع دارند:

دستور ورودی: این دستور قالبی به شکل `<variable> ?` دارد و نمونه‌هایی از آن را در خط‌های ۱ و ۲ برنامه فوق ملاحظه می‌نمایید. اجرای این دستور باعث می‌شود مفسر زبرساده اجرای برنامه را متوقف کند تا کاربر یک عدد صحیح در ورودی وارد کند. این مقدار در متغیر `<variable>` قرار می‌گیرد و اجرای برنامه ادامه می‌یابد.

دستور خروجی: این دستور قالبی به شکل `<expression> !` دارد و نمونه‌هایی از آن را در خط‌های ۵ و ۷ برنامه فوق ملاحظه می‌نمایید. اجرای این دستور باعث می‌شود مفسر زبرساده مقدار عبارت `<expression>` را در یک خط مجزا در خروجی بنویسد.

دستور جایگزینی: این دستور قالبی به شکل `<variable> = <expression>` دارد که نمونه‌هایی از آن را در خط‌های ۳، ۴ و ۶ ملاحظه می‌نمایید. با اجرای این دستور مقدار عبارت `<expression>` در متغیر `<variable>` کپی می‌شود.

عبارت‌ها در زبرساده متشکل از اعداد صحیح (نامنفی) و متغیرها هستند که با چهار عملگر جمع (+)، تفریق (-)، ضرب (*) و خارج قسمت (/) ترکیب می‌شوند. اولویت این عملگرها یکسان هستند و همگی از راست به چپ ارزشیابی می‌شوند. مثلاً عبارت سمت راست عملگر = در سطر ۶ به این صورت ارزشیابی می‌شود: $diff + (num * (n + 1))$. به این ترتیب، اگر مقادیر ۳ و ۲ به عنوان ورودی (به جای m و n) داده شود، خروجی برنامه به ترتیب ۳ و ۵ خواهد بود. در زبرساده نیازی به تعریف متغیرها نیست و اگر یک متغیر پیش از مقداردهی مورد استفاده قرار بگیرد مقدار آن صفر فرض می‌شود.

نام متغیرها فقط متشکل از حروف بزرگ و کوچک است. فرض کنید اعداد ثابت نامنفی هستند و در تایپ int جا می‌گیرند و محاسبات باعث سرریز¹ نمی‌شوند. در دو طرف متغیرها، اعداد، عملگرها و نویسه‌های =، ? و ! می‌تواند تعداد دلخواهی (صفر یا بیشتر) فاصله خالی باشد. هر دستور در یک خط نوشته می‌شود و خط‌های خالی نادیده گرفته می‌شوند.

برنامه شما یک برنامه زیرساز را به همراه یک ورودی برای آن دریافت می‌کند و خروجی برنامه را به ازای آن ورودی مشخص می‌کند. ورودی برنامه زیرساز با یک خط در انتهای ورودی برنامه شما مشخص می‌شود که در ابتدای آن یک نویسه \$ قرار دارد و بعد از آن تعدادی عدد صحیح (به تعداد دستورات ورودی برنامه زیرساز) ذکر شده‌اند که با یک فاصله خالی از یکدیگر جدا شده‌اند. خروجی برنامه شما باید همان خروجی برنامه زیرساز باشد. فرض کنید برنامه زیرساز از نظر نحوی درست است و ورودی‌های آن نیز به درستی مشخص شده‌اند.

یک ورودی و خروجی نمونه برنامه شما در جدول زیر نمایش داده شده است.

خروجی نمونه	ورودی نمونه
4	?a
3	? b
	! b+c
	c = a +b * 2
	!c /3
	\$ 2 4

¹ overflow

بخش دوم

در این بخش فرض کنید بیش از یک پردازنده برای اجرای برنامه زیرساز در اختیار داشته باشیم. در این صورت ممکن است بتوانیم بعضی از دستورات را موازی یکدیگر اجرا کنیم. به عنوان مثال برنامه زیر را در نظر بگیرید که به طور عادی در ۸ قدم اجرا می‌شود.

۱	? a
۲	d = a-6*4
۳	x = 1+a/2
۴	a = 3
۵	y = a+x-1
۶	e = 12*3
۷	z = d*2
۸	! y+e

این برنامه را می‌توان با داشتن دو پردازنده در ۵ قدم اجرا کرد و همان نتیجه را داشت.

۱	? a	
۲	d = a-6*4	x = 1+a/2
۳	a = 3	z = d*2
۴	y = a+x-1	e = 12*3
۵	! y+e	

در اینجا منظور از «نتیجه برنامه» نه تنها خروجی‌های برنامه بلکه مقادیر تمام متغیرها را نیز شامل می‌شود.

در برنامه فوق چون دستور $x=1+a/2$ به نتیجه دستور $d=a-6*4$ وابسته نیست می‌توان آنها را موازی اجرا کرد. دقت نمایید علیرغم این که دستور $a=3$ به دستورات قبل از خود وابسته نیست اما چون مقدار a را تغییر می‌دهد و دستورات قبلی به a وابسته هستند باید بعد از آنها اجرا شود. توجه کنید که موازی کردن این دستور با دو دستور قبل از خودش نیز مجاز نیست چون ممکن است اجرای آن زودتر از دستورات موازی انجام شود و نتیجه آنها را تحت تأثیر قرار دهد. در مورد دستورات ورودی نیز دو قاعده وجود دارد:

۱. هیچ‌وقت دو دستور ورودی موازی هم انجام نشوند

۲. ترتیب خواندن ورودی‌ها باید حفظ شود

مثال زیر به کارگیری این قواعد را نشان می‌دهد:

قبل از موازی‌سازی	بعد از موازی‌سازی
? a	? a
? b	? b
c = a + b	c = a + b ? d
? d	? e ! c + d
? e	
! c + d	

در این قسمت برنامه شما باید بعد از نوشتن خروجی برنامه زیرساز، کم‌ترین تعداد قدم‌های اجرای این برنامه را که نتیجه آن با برنامه ترتیبی (غیرموازی) یکی باشد را به فرمت `Minimum Steps: <steps>` بنویسد. تعداد پردازنده‌ها را نامحدود فرض کنید. یک ورودی و خروجی نمونه این قسمت را در زیر ملاحظه می‌نمایید.

نمونه ورودی	نمونه خروجی
? a d = a-6*4 x = 1+a/2 a = 3 y = a+x-1 e = 12*3 z = d*2 ! y+e \$ 1	39 Minimum Steps: 5

ارزیابی برنامه

در ارزیابی برنامه شما معیارهای زیر مدنظر قرار می گیرند.

امتیاز	معیارهای ارزیابی برنامه
۴۰	درستی عملکرد بخش اول
۲۰	درستی عملکرد بخش دوم
۲۵	رعایت اصول طراحی و برنامه نویسی شیءگرا <ul style="list-style-type: none"> تعریف کلاس ها متناسب با صورت مسئله قراردادن داده ها و محاسبات در کلاس های مناسب کپسوله سازی^۲ داده ها استفاده به جا از رابطه های وراثت و چندریختی
۱۵	رعایت خوانایی برنامه <ul style="list-style-type: none"> نام گذاری مناسب پرهیز از توابع طولانی رعایت اصول دندانه گذاری^۳ نام دهی به جا به ثابت ها
۱۰۰	مجموع

سنجش درستی عملکرد برنامه شما توسط تعدادی آزمایه^۴ صورت می گیرد که هر کدام از آنها امتیاز مجزا دارد. دقت نمایید آزمایه ها به تدریج ویژگی های برنامه را پوشش می دهند. مثلاً اولین آزمایه صرفاً برنامه 3! را می آزماید و دومین آزمایه برنامه ای را که فقط شامل دو سطر x و x! است. بنابراین اگر برنامه شما روی همه ورودی ها به درستی کار نمی کند، سعی کنید دست کم ورودی های ساده را به درستی پردازش کنید.

^۲ encapsulation

^۳ indentation

^۴ test case